

Asociațiune

GAZETA POPORULUI

Foaie politică-culturală

Intemeietori: Dr. I. Broșu și Dr. Silviu Dragomir.

Abonamentele:

32 Col. în vechiul regat 20 Lei
 16 Col. 10 Lei
 10 Col. 6 Lei

Abonamentele să se trimită la adresa:
GAZETA POPORULUI, Sibiu.

Adresa noastră e:

„GAZETA POPORULUI”
 Sibiu, Strada Urezului Nr. 41.
 Apare în fiecare Duminică.

Inserțiuni și anunțuri se primesc la
Administrația gazetel.Un cuvânt cu litere mărunte întâia-oraș 60 fl.
a doua și a treia-oraș 50 fleri.

Sărbătoarea unirii.

La 1 Decembrie s'a împlinit anul, decând Adunarea Națională dela Alba-Iulia a hotărât unirea Ardealului cu patria mamă. Zi mare în istoria neamului nostru, care după veacuri de asupri și umiliri își vede visul cu ochii. Noi cei cari trăim astăzi, nu ne putem da bine seamă de măreția acestor zile și nu putem înțelege pe deplin rostul acestor vremuri spre cari au năzuit și-au zorit meșii și strămoșii noștri.

Căți n'au trăit și-au murit în nădejdea venirii unor vremuri mai bune pentru neamul nostru umilit și apăsat! Ei ar fi fost fericiți să vadă ce vedem noi: aceste zile mari de prefăcări, când lumea veche și îmbătrânită se prăbușește sub greutatea păcatelor și la orizont se ivesc zorile aprinse a'e unei lumi nouă.

Impărații mari, despre cari se credea că vor ținea cât lumea, s'au spulberat la suflarea vremilor nouă și s'au cutremurat coroanele aurite de pe capul împăraților puternici, de cari se înfiora o lume întreagă. Din ordinele lor mergeau la moarte turmele de soldați, cari își vărsau sângele spre mărirea și faima lor.

A perit, ca și când n'ar fi fost nici odată, mândra împărăție a Austro-Ungariei, temnița popoarelor. S'a prăbușit Rusia, uriașul cu picioarele de leu din răsărit. S'au prăbușit, pentru-că aceste împărații au fost întemeiate pe minciună și nedreptate. Pe ruinele lor s'au ridicat neamuri tinere, vânjoase, muncitoare, cari au purtat jugul sarcinilor de-alungul veacurilor și cu munca lor de toate zilele au hrănit lacomia acestor împărații. Intre aceste popoare e și neamul nostru.

Astăzi avem o țară mare dela Nistru pân la Tisa, aproape toți Români strănsi la olaltă, stăpâni pe pământul strămoșesc, liberi a vorbi în tot cuprinsul țării frumoasa și duloasa limbă românească.

Dar să nu uităm, că România mare s'a făcut cu multă trudă și jertfe mari, căci lucrurile mari se fac prin jertfe mari. De aceea la aceste praznice ale neamului se cuvine să ne aducem aminte cu evlavie de bărbații

mari din trecut, cari au contribuit prin gândul și faptele lor la îndeplinirea idealului nostru. Ne răsare înainte chipul luminos alui Mihaiu Viteazul, voevodul, care înainte cu 300 de ani a unit cu sabia-i mălastră Muntenia, Moldova și Ardealul. Dar vremea unirii nu sosise. El a căzut ucis mișelește pe câmpia dela Turda.

De asemenea se cuvine să ne aducem aminte de eroii morți pe câmpiile de luptă. Țara întreagă e presărată cu trupurile lor. Ei au murit moarte vitejască luptând pentru țară, pentru binele și fericirea celor ce vor veni după dânșii. A trebuit să curgă șiroaie de sânge, ca să se poată înfăntul România de astăzi.

Înaintașii noștri s'au străduit să ne lase moștenire o țară liberă și bogată, ei ne-au dat România mare. Datoria noastră a celor de astăzi e, să păstrăm această țară în hotarele ei și s'o lasăm urmașilor mai bogată, mai înfloritoare, mai fericită.

I. Sandu.

Blocul național parlamentar.

Partidul național român din Ardeal a făcut legătură cu partidul țărănesc din Basarabia, partidul democratic din Bucovina, partidul țărănesc din vechiul regat și cu partidul național democrat (Iorga și Cuza), că vor lupta împreună în parlament la facerea legilor. Uniți la olaltă formează un partid mare și puternic, care se numește „blocul național”. Cea dintâi și cea mai mare grijă a acestui bloc e să croiască o soartă mai bună țărănilor prin legiuiri înțelepte. Țărănimea este temeliea țării, prin jertfele ei s'a făcut România mare. Până acum țărănimea a fost nedreptățită de ceice aveau frânele țării, acum a sosit vremea ca ea să aibă soartea care o merită.

Iată actul încheiat sub aceste partide:

Subsemnații reprezentanți ai partidelor Național-Român din Ardeal, Democratic al Unirii din Basarabia, Țărănesc din vechiul Regat și Națio-

nalist-Democrat, întruniți astăzi, 25 Novembrie 1919, simt necesitatea de-a forma un bloc parlamentar pentru realizarea unui program comun de acțiune.

Cu scopul de a fixa bazele acestei conlucrări, delegăm pe următorii cinci membri: Dd. Dr. Al. Vaida-Voevod (Partidul Național-Român din Ardea), P. Halipa (Partidul Țărănesc din Basarabia), I. Mihalache (Partidul Țărănesc din vechiul Regat), Iorgu Toma (Partidul Democratic al Unirii din Bucovina) și D. Munteanu-Râmnic (Partidul Naționalist-Democrat).

I. Borcea, P. Bujor, D. Capetneanu, Șt. Cloban, I. Zelea Codreanu, A. C. Cuza, P. Erhan, V. Goldiș, Pan. Halipa, I. Inuleț, N. Iorga, I. Maniu, I. Mihalache, D. Munteanu-Râmnic, Dr. Al. Moraru, I. Nistor, Șt. C. Pop. M. Popovici, Iorgu G. Toma, Al. Vaida-Voevod.

Mesagiul Regal.

La 20 Noemvrie s'au deschis Corpurile legiuitoare. Cu acest prilej regde Ferdinand I. al României a rostit cuvântarea de mai jos, din care se vede dragostea și grija ce-o poartă pentru aceia, prin a căror jertă și trudă s'a înfăptuit România-mare.

Domnilor senatori!
Domnilor deputați!

În aceste clipe înălțătoare pentru neamul românesc, sunt mândru așându-mă în mijlocul Domnilor-Voastre, în mijlocul reprezentanților din vechiul Regat, Basarabia, Bucovina, Ardeal, Maramurăș, Crișana și Banat, unite pentru vecie în Statul Român, și din tot sufletul vă urez: „Bine a-ți venit!”

Gândul nostru cel dintâi trebuie să fie la acei cari, prin truda, prin vitejia și prin jertfele lor au luptat pentru întregirea neamului. Amintirea lor va rămânea veșnic scumpă tuturor Românilor. Sântă, mai presus de toate, vom păstra pe a celor cari și-au jertfit viața sau puterile de muncă. De aceștia și de urmașii lor Statul va avea o deosebită grijă.

Credința noastră nestrămutată în virtuțile poporului și ostașului român și-a găsit răsplata prin înfăptuirea idealului național.

Această credință nu M'a părăsit nici odată nici în momentele de restriște, nici pe vremea încercărilor sufletesti celor mai

grele. Mai caldă ea ori când este dragostea mea pentru oștire, pe care, recunoscător și mândru, o împărtășesc cu țara întregă.

Acum nouă ne revine înalta datorie de a pune așezământul viitor al Patriei pe temelii solide, astfel ca poporul român să rămână neclintit sentinela civilizației latine la răsăritul Europei.

Astăzi, mai mult ca ori când, se cere unirea sacră a tuturor Românilor iubitori de țară pentru deslegarea problemelor interne și externe, cari ne stau în față. De aceea fac un apel calduros la toți să pună toată inima și toată râvna pentru dezvoltarea și întărirea așezământului Român eimari, dovedind astfel că jertfele de pe câmpul de luptă nu au fost înzădar.

Domnilor senatori!
Domnilor deputați!

Cu adâncă mulțumire sufletească constat că alegerile s'au făcut în toate ținuturile României mari în liniștea și ordinea cea mai deplină, cu toate că aceste alegeri au avut loc în mijlocul preocupărilor celor mai grave în lăuntru și înafară. Poporul român, care a dat strălucită dovadă de bărbăție cu care este gata să sere țara ca ostaș a dovedit și înțelepciunea străbună, cu care este hotărât să păzească ordinea și legalitatea în lăuntru, ea cetățean.

Sunt convins că această pildă dată de popor va fi urmată de toți bășbații politici, fără deosebire de partid și păreri, în împrejurările mari și grele prin cari trecem și că unindu-se la oaltă, vor avea grijă numai de interesele patriei.

Domnilor senatori!
Domnilor deputați!

Am intrat în războiul mondial cel mai mare și mai sângeros care s'a pomenit în istoria lumii, pentru că așa cerea onoarea noastră, datoria noastră și dreptatea cauzei noastre. Alături de glorioșii ei aliați, România este astăzi printre învingătorii lumii.

Ne-am înfățișat înaintea Conferinței de pace cu convingerea datoriei îndeplinite și a dreptății revendicărilor noastre a căror înlăptuire fusese recunoscută ca legitimă de aliații noștri.

Complexitatea problemelor, diversitatea intereselor, împrejurările grele ale lăcrărilor și dorința de a pune cât mai repede capăt stării anormale din toată lumea, au făcut ca Conferința să nu poată încă împăca toate interesele vitale ale tuturor aliaților mici și mari.

Ne aillăm noi înșine astăzi în fața unor probleme cari cer toată grija noastră, dar cari cu bunăvoință sunt convins că vor găsi deslegarea dorită.

Hotărârea noastră nestrămutată este de a sta nedespărțiți de aliații noștri cu cari împreună am sângerat pentru triumful dreptății în lume, și în acest scop, vom face totul pentru a-i convinge că interesele noastre vitale sunt în acord cu marile interese ale propășirii pașnice în Orientul Europei.

Guvernul Meu n'a prejudecat deslegarea acestor chestiuni. Ele se prezintă întregi deliberărilor Domniilor Voastre.

Domnilor senatori!
Domnilor deputați!

Prin măsurile înțelepte ce veți chibzui veți asigura, odată cu pozițiunea României mari în raporturile ei internaționale, și interesele noastre din lăuntru.

Sunteți chemați să desăvârșiți organizația constituțională, care trebuie să se întindă pe tot cuprinsul României întregite, ținând seamă de însemnate cerințe, menite să asigure viitorul poporului român și marile sau rol în aceste părți ale Europei.

Pronia cerească să binecuvinteze lucrările Domniilor-Voastre!

Trăiască România pururea Mare.

FERDINAND.

Serbarea Unirii la Sibiu.

Luni, în 1 Dec. n. s'a prăznuit în Catedrala din Sibiu jubileul de un an dela Unirea noastră cu România. Serbarea o au aranjat cei 3000 de elevi ai școalelor românești din Sibiu: Elevii Seminarului Andreian, Liceul de băieți Gheorghe Lazăr, liceul de fete, școalele civile, școalele ele-

mentare. Elevii școlii elementare su cântat Hora Unirii, Corul Dni T. Popovici dela Seminar: Imnul Regel, declamări de elevi și eleve și s'a încheiat serbarea cu cântarea religioasă: Pre tine Te lăudăm, corul mixt al liceului G. Lazăr, condus de artistul Ionei Crișan. Cel-ce a tlmăcit în graiu, plin de înțeles numirea praznicului a fost Dl prof. seminarial Victor Păcală. A. deslășurat calea cea grea și lungă în suferințe a neamului, pedecile și urgiile cari s'au năpăstuit preste noi din vremea când ca un mic copil în leșgân am fost părăsiți de părinți și am fost lăsați în grija nemiloasei sorți. Nu ne-am prăpădit, și am fost mai tari decât moartea. Dzeu, parecă a voit să vază câte poate înfrunta un neam năcăjit. Ingerul cel bun al neamului ne-a păzit. Suferința ne a adus răbdare și nădejde iar aceasta nu e înșelătoare. În 1848 a lăpădat robia trupului, apoi prin muncă și prin luminare am frânt lanțurile sufletestii, iar în Războiul izbăvirii ne am ureat pe rugul celor mai mari jertfe, la Alba Iulia am putut grăi și am spus cel mai mare cuvânt, să facem cel mai hotărâtor pas: al împreunării cu cealaltii frați Români. De aici încolo avem să trăim în soarele binecuvântatei libertăți, cultivându-ne graiul și sufletul și dezvoltându-ne însușirile de muncă și de onestitate, cinștindu-ne strămoșii și eroii trecutului și aștinđu-ne a urma pe cășile lor.

Cântarea măiastră a corului Dni Crișan: Pre Tine Te lăudăm în armonii îngerești lăcea să se pogoare binecuvântarea cerului, peste ceice serbau în fericiro înviera și unirea neamului, ca un act de dreptate pentru neamul nostru, ca un semn de mângăiere pentru acest pământ strămoșesc, umbrat de nedreptate iar acum că răjit de stăpânirea fărădelegii.

La serbare au luat parte, reprezentanții autorităților civile și militare, români și sași. Edificiile împodobite cu steaguri naționale și localurile închise ziua întregă.

FOIȘOARĂ

Mihaiu Viteazul la Șelimbăr.

Vinerea trecută s'au implinit 320 de ani. Când a înălțat Dumnezeu din poporul românesc pe cel mai mare comandant de oaste, spada sa o a folosit pentru dreptatea neamului.

În Ardeal, la noi gemeam în iobăgie. Împăratul era un slăbănog, iar craii ungurești veșnic neastâmpărați și conduși de închipuiri nebune, aruncau poporul în iadul nenorocirilor.

Mihaiu are mare trecere înaintea Împăratului, care i dă putere să facă rândul în țară.

Unguri și Împărat erau umbrele pământului și Mihaiu simția în inima sa românească că pământul e al iobagilor români și pentru ei s'a hotărât să treacă munții.

Iată cum povestește Vlahuță isprava cea mare a lui Mihaiu la Șelimbăr în cartea sa *Din trecutul nostru*.

Pe toamnă după strânsul bucatelor, Mihai își rosti „pasul cel mare”. În ziua de 13 Octombrie în orașul Ploești luă jurământul oștilor. Peste-o săptămână își întindea corturile în fața Brașovului. Acolo stătu două zile. Mihaiu în toată vremea asta, era stăpânit ca de-un fior de friguri. Sufletul lui, atins de aripa unui vis uriaș, simția în ci-pele acelea, că mai presus de viața, de coroana, de mărirea lui trecătoare, se cumpănia soartea unui neam, dreptatea nu numai a frânturii încăpute în hotarele țăriișoarei lui, ci marea dreptate a întregului neam Românesc.

La 25 Octombrie Mihaiu, cu patruzeci de mii de ostași, era lângă Sibiu, gata de luptă. Andrei Batori, cu tot atâta oștire, adunată în pripa neprevederii, se șezase pe câmpia dintre Sibiu și târgul Șelimbărg. El mai cercă prin soli isteți, pornita descărcare a faptelor s'o împiedice cu vorbe, cu vorbe în cari trufia se grozăvia cât putea, ca să nu se bage de seamă că tremură de frică. — Dar cine să mai întoarcă sâgeata scăpată din arc!

Noaptea de 27 spre 28, o noapte nimitor de limpede și scântetoare, oștenii

din amândouă taberile o petrecură veghind, în neliniștea șteptării. Fiecare își zicea: poate că e cea din urmă. Mijrea d'mineții li găsi în picioare, gata de luptă. Și nu se dădea nici un semn, și toți se întrebau; ce mai așteptăm? Soarele se ridicase de-o sulță pe cer, în toate era o înflorare, o încremenire neînțeleasă. Se mai aștepta oare vr'o solie? De-odată un bufnet zguditor zburci într'un nor de fum din tabăra maghiară, — aproape în acelaș timp i se răspunse din tabăra română, — și cele două puteri se înșlăcară în crâncena înbrățișare a morții. Era o frământare, un clocot de iad, în care cali se prăbușiau peste oameni, învâluți de laolaltă în orbirea aceluiași vifor, brațele se împleticeau ca șerpii, glasurile omenești aveau ceva din urletul fiarelor, piepturi și capete trosniiau sub copitele cailor, uluiți, sălbăticiți și ei ca și călăreții lor. — Dar de ce? Ce sânt pălcurile acelea de mișei, cari se înbrâncesc în fuga spaimii de moarte?... Unde vă duceți nevrednici urmași ai celor ce-au minunat lumea sub steagul lui Mircea ș'al lui Tepeș!... Pentru asta veniți atâta loc?...

Poezii și scriitorii.

Am pominit în numărul trecut, că a murit Alexandru Vlașuță, profetul micii. Din tot ce are un neam mai scump, învățați, descoperitori, politicieni, generali, a căror mărire trece ca vremea lor singurii ce se înfruntă moartea și sunt veșnic vietați sunt poezii și scriitorii, preoții în biserică frumosului, a adevărului și dreptății. Sufletul lor luminează și încălzește ca soarele sufletele cele reci și umbroase ale mulțimei și le dă strălucire și căldură.

Scriitorii, poezii și apostolii culturii au fost aceia, cari au pregătit minunea unirii noastre naționale. Ei n'au cunoscut hotarele, cari treceau prin trupul nostru. Un astfel de poet și scriitor a fost marele Vlașuță din scrierile cărui se desface mila pentru necazurile grele ale țărânului, cel mai bun fiu al neamului.

Prin scrisul său chema luarea aminte a conducătorilor și slujitorilor țării să se îngrijască de îmbunătățirea soșii țărânului, pe care l vedea lipsit de darurile culturii și ale învățării, fără de care nu e cu puțință spor și fericire și întărirea neamului. El chema la credința în Dumnezeu care întărește și dă putere popoarelor. Și în trecutului nostru el vedea atâtea vieduicie și măriri strămoșești, pe cari prin muncă și cinste avem să le înviiem ca să putem ajunge un neam de frunte, la ceea ce însușirile noastre ne îndreptășesc și o pretind dela noi. Prin cetirea cărților lui vom prinde îndemn de a fi harnici, de omenie și cu priință unul către altul. La toată din un capitol din cartea nemuritorului măestru: Din trecutului neamului, o salbă de mângâritare ale grațului și ale iubirii de neam.

Ne vorbesc despre mureșii viteazii, când a reperit barda din brațul său puternic și a sfărâmat pe Ungari, întâmpinând pe o clipă unirea tuturor Românilor, visul cel mare, care l-a răpus, dar care n'a mai pierit din sufletul nostru, până ce nu ni s'a isbândit acum.

Și toată viața pînă și-o într'o clipă biruitorii de la Călugăreni se aruncă învăpăiat înaintea oștii, scamei lui oști, spartă de un isruș năprasnic al călărimii maghiare, și strângându o, învălînd o părca în țărnia și hotărârea sufletului lui, o întoarse iarăși în luptă. El însuși, în fruntea cetelor de Cazaci pe care și-le finuse de-o parte, se năpusti cu atâtea îndărjire, încât oștea ce se credea biruitoare, izbîia în față ca de-o grindină, se buluci deavalma îndărăt. Cei din urmă vizându-se îngrămădiți spre tabără, înfricoșăți o rupseră de țigă. Dar și năru proaspeta le luară locul; scărșinind se luptau și unii și alții — cât vreme de patru ceasuri nu se mai știu de care parte se va lămuri izbînda. Cel dintăi care oștia, fu Andrei Batori, și'n clipa o care o știu, dănd pînteni calului, se năpusti orbește, nu însă, ca Mihai, în vălmășagul morții, ci îndărăt, în bezna codrului dinspre Sighișoara — gonind asurit, fără să mai cate în urmă, fără alt cuget, fără altă lucrare de speranță decât aceea de a scăpa cu zile. Când prinseră de veste al lui, pedestriimea lui Mihai nu mai avea cu cine lupta, — numai călăreții vâneră până în noapte pe cei din urmă apărători ai părăsitului Ardeal. Inceț huetul se potoli. Torții luminași îngrozitoare priveștite a sălbătăciei ome-

Despre creșterea copiilor în familie.

De Nic. Pand' inv.

Curățenia.

Unul dintre mijloacele de căpetenie care contribuie mult la păstrarea sănătății și dezvoltarea corpului, este curățenia.

O mamă înțeleaptă se va îngriji, ca copilul ei să fie în totdeauna curat. Prin curățenie copilul crește și se întărește mai repede. Zi cu zi e tot mai măricel și mai voinic.

La noi la Români se obiciruește foarte rar baia, care spală și curăță trupul de orice murdărie și-l ține sănătos. Omul respiră nu numai prin plămâni, ci și prin porii ce se află cu milioanele în piele. Prin pori trupul se curăță și de unele materii nefolositoare așa d. e. sudoarea. Omul deci foarte ușor se poate îmbolnăvi, dacă acești pori — pe cari cu ochiul liber nu-i putem vedea — sunt astupați cu murdărie.

Unii oameni se scaldă numai de două ori în întreaga viața lor: când se nasc și când mor. Aceasta nu o fac mai des, fiindcă nu cunosc de loc însemnătatea scălzii. Fă băi cât mai multe, dacă vrei să fii deplin sănătos. Nu cruța banul, că sănătatea e cea mai mare avere pe pământ.

Pe om numai de copil îl putem învăța a iubi curățenia. Primele cunoștințe în privința aceasta copilul le primește dela mama sa. Mai întâi de toate ea va căuta să învețe pe copil a face băi. Regulele ce se pot observa la băile copilului sunt următoarele:

„Apa în care se scaldă să fie mijlocie — cât poți să rabzi cu mâna — adică de 18—20° C.

Copilul să facă băi cât mai des, mai cu seamă vara.

Timpul cel mai potrivit e după amiază, la trei sau la patru ore.

Să fie îmbrăcat într'o hăinuță subțire de baie.

nești. Se rânduira străji de jur împrejur; și biruitorii dormiră în paturile biruitorilor. Ardealul era al Românilor, — iar al Românilor.

A doua zi dimineștii viteazul Domn plecă spre Alba-Iulia. Orașele, cetățile, satele l se închinau în cale, cunoscându l de stăpân. Fruntași bătrâni li eșiau înainte cu pâine și cu sare.

În ziua de 1 Noembrie, în sunetul clopotelor, și'n strigăte de trâmbiși, Mihaiu intră în Alba-Iulia, călare, în fruntea ostașilor lui, și trase deodreptul la palatul domnesc. Țara prin căpeteniile ei, jură credință veșnică noului Domn și fiului său Pătrașcu.

Ca și Traian, acest al doilea cuceritor al Ardealului, se făcu iubit de toți prin mândra bunătate, și larga omenie a sufletului lui. Când i se aduse capul bietului Batori, ucis de un cioban prin strămtorile munților el se uită lung cu ochii plini de lacrimi la cel ce i fusese vrăjmaș de moarte și zise, clătînd din cap cu durere: „Săracul popă, săracul popă!” — Pînă să i se aducă și trupul, li făcu înmormântare domnească, și însuși merse pe jos în urma sicriului împodobit al ostașului-călugăr, până la locul de veșnică odihnă.

Să nu intre în baie nici ceterit, nici înădușit, nici supărat, căci poate să l se întâmple ceva.

Înainte de baie să-și spele bineșor corpul. Săritul și afundatul în apă dintr'odată pot fi împreunate cu primejdii.

În baie să se miște și să-și frece bine părțile trupului.

Scaldă în apă rece să fie cât se poate de scurtă; să nu țină mai mult de 10 minute.

După baie să se frece și să-și sblăcească bineșor trupul și apoi să se îmbrace repede.

Baia să se sfârșeașcă cu o mică plimbare la soare.

Băile reci sunt un mijloc puternic de creștere.

Jocul.

Un alt mijloc bun pentru sănătatea și dezvoltarea trupului este și jocul.

Jocurile sunt foarte folositoare pentru copii și părinții trebuie să le dea toată libertatea în această privință încă înainte de a-l da la școală. Prin alergări, prin jocurile de întrecere, prin încercarea puterii, copiii își întăresc trupul; devin mai vînjoși, mai musculoși. Pe lângă acestea jocurile sunt de mare folos și pentru minte. Se spune că copii cari se joacă mult vor ajunge niște ștregari, niște oameni de nimic, iar aceia cari șed liniștiți în casă nemișcați, sunt băiași cari vor fi foarte buni mai târziu. Azi oameni pricepuți spun, că copiii cari nu se joacă sunt niște copii slabi și ca corp și ca minte. Aceia cari se joacă mult își întăresc și corpul, dar își desvoaltă și mintea. Mintea lor se deprinde acum ca să poată ajunge mai târziu să se ocupe cu lucruri serioase. Încetîndu-se să joace, ei încordează fără siluire puterile și nu numai se desvoaltă prin ei însuși trușește și sufletește făcându-se mai isteți și mai îndemnativi, mai inimosi și mai stăpân pe puterile sale, ci se și îndrumează totodată a face cu toată inima, deci și cu mulțumire tot ceea ce i se cere. El are dar să facă mereu câte ceva, să dereagă sau să strice, să umble și să alerge, să ridice ori să surpe, să-și măsoare puterile cu alții; viața lui în ciocote care să se desfășoare.

Copilul când se joacă trebuie supraveghiat și observat. Nu se va trece cu vederea nici o apucătură de a lui fie bună sau rea. Cele bune vor fi dezvoltate, iar cele rele nimicite.

Să nu creadă cineva, că jocul pentru copil este vreme perdută înzădar. Statul cel mai bun ce se poate da părinților este, să nu caute a opri pe copiii dela joc. După ce și-a învățat lecția, poate merge în dragă voie să se joace.

Tot ce avem să facem e să căutăm, ca el să fie sănătos, să se joace cât mai mult până la etatea de 6 ani și să-l ferim de apucăturile rele.

Aviz!

Rugăm pe toți abonații restanșieri să ne trimită fără amânare abonamentul, ca să nu fim siliți să le oprim foaia.

Impotriva celor ce răspândesc știri.

Extras din Ordonanța Nr. 21 și 25.

1. Vor fi considerați ca vrednici de pedeapsă:

a) acei cari, fără rea credință, prin locuri publice, gări, trenuri, pe străzi etc. vor comunica, răspândi ori tâlmăci în orice chip știri, fie adevărate, fie din gând sau păreri cu privire la operațiunile de războiu, situația și aflarea trupelor, dispozițiunile ale autorităților militare, sau orice chestiune privitoare la armata română.

2. Această faptă se va judeca și condamna de pretori în prima și ultima instanță, cu închisoare până la un an și cu amenda până la 2000 de lei.

Când faptele de mai sus se vor fi săvârșit în scopul de a se spiona, sau trada, să aplice pedepsele prevăzute de legile penale în vigoare în timp de războiu.

RĂVAȘUL SĂPTĂMÂNII

Sibiu 7 Decembrie 1919.

Dela cameră.

Alex. Valda Voevod a fost ales președintele camerei. Se vorbește mult despre formarea unui guvern în frunte cu deputatul ardelean Aurel Vlad.

Rugăminte Domnilor studenți, preoți, învățători, dascăli, primari și notari dela țară, în interesul binelui obșteșc, ca „Gazeta Poporului” să fie cât mai folositoare cititorilor, vă rugăm să ne trimiteți articole scurte, în ce privește viața plugarilor, ca: gospodărie, agricultură, creșterea vitelor, sfaturi bune, poezii populare, strigături la horă, datini vechi, toate din Transilvania și Bănat, precum și ghicitori, petreceri țărănești, în sfârșit tot ce se leagă de viața dela sate.

Serisoarea să fie citeață și lucrurile să nu se întindă prea tare, ca să-i obosem pe cititori.

Demobilizările. În privința demobilizării trupelor se comunică următoarele:

Pentru moment se vor demobiliza numai contingentele 1910, 1911 și 1912.

Ordinul Statului Major pentru demobilizarea acestor trupe n'a sosit încă la Cercurile de recrutare.

În ce privește celelalte contingente oamenii vor primi concedii pe serii.

Astăzi se va da un comunicat oficial cu privire la chipul în care se vor da aceste concedii.

Societatea de lectură George Lazăr. La 26 Noembrie s'a ținut prima ședință a societății de lectură a elevilor dela liceul „Gheorghe Lazăr” din Sibiu. A prezidat Dl. Alexandru Arbore, profesor de limba română.

Au fost aleși următorii: Vicepreședinte: Nicolae Buta cl. VIII liceală. Secretar: Vasile Dădărlat cl. VIII liceală. Bibliotecar: Ioan Vătășan cl. VIII liceală. Vicebibliotecar: Ioan Nistor cl. VII liceală. Casier: Ioan Falea cl. VII liceală.

În comisia de lectură s'au ales din cl. VIII liceală 1) Dumitru Herția. 2) Victor Manoil 3) Opreș Avram. din cl. VII: 1) Olimpia Boitoș. 2) Aurel Moga 3) Coman Lungu.

Comandulrea pieții din Sibiu ne trimite spre publicare următorul ordin: Cu onoare vă rugăm să binevoiti a dispune să se publice în toate ziarele că pentru teritoriul de dincolo de Tisa nu mai sunt valabile biletele de liberă circulație, ci trebuie scoase pașapoarte ca și pentru străinătate. D.O. Șeful de stat major C.Z. supr. Lt. Colonel ss. V.J. Bădulescu pentru conformitate: Cornel Georgescu, Șeful Bir. Informații Major ss. J. Pețrescu.

Ungurii la București. La București 18 deputați unguri și săcui din teritoriile alipite au ținut o întrunire în care au discutat rolul ținutei lor politice. Au hotărât înființarea uniunii naționale a săcuilor și partidului democrat maghiar. Președinte a fost ales Ladovic Daniel. Președinția partidului la București a fost instalată la Grand Hotel și la Cluj în str. Universității. Și sașii și germanii din Senat și parlament s'au ales de bașca.

Găini harnice. În America un prăsitör de găini afirmă că i-a succes să cultive un soi de găini, cari ouă 14 ouă la zi. Harnică pasere.

Mersul trenurilor în Sibiu.

1. Sibiu — București pleacă ora 9.50 a.m.
2. București — Sibiu sosește . 6.30 p.m.
3. Sibiu — Copșa-mică pleacă . 6.20 a.m.
4. 3.06 p.m.
5. 10.50 seara
6. Copșa-mică — Sibiu sos. . 7.05 a.m.
7. 11.35 a.m.
8. 10.05 seara
9. Sibiu — Vințul de jos pleacă . 4.00 p.m.
10. Sibiu — Vințul de jos sos. . 8.18 a.m.
11. Sibiu — Cîsnădie pleacă . 5.23 a.m.
12. Sibiu — Cîsnădie sosește . 7.00 a.m.
13. Sibiu — Sighișoara pleacă în fie-care Luni, Mercuri și Vineri 7.43 a.m.
14. Sighișoara — Sibiu sosește în fie-care Marți, Joi și Sâmbătă 7.00 p.m.

Aviz.

În timpul din urmă s'au ivit în circulație bancnote de coroane provăzute cu stampile false.

Falsificatele sunt toate nereșite și se pot recunoaște la prima vedere după cioplitura primitivă a litereilor și a mărcii țării. În special este bătătoare la ochi stângăcia cu care s'a imitat marca țării, (emblemă) din mijlocul stampilei, lipsind multe amănunte de pe cele falsificate.

Se atrage atențiunea publicului asupra adevăratelor stampile, cari au textul turnat în o literă caracteristică, uniformă și neimitabilă apoi asupra fineței, cu care e turnată marca țării pe adevăratele stampile. Cine a observat cu atențiune câteva stampile veritabile, ușor poate recunoaște falsificatele.

Falsificatele nu vor putea beneficia de protecția statului român la rambursare.

Se provoacă deci publicul să observe stampilele și în caz de îndoială, nu numai să refuze falsificatele, imediat să anunțe cazul descoperit la cea mai apropiată autoritate, care va lua proces verbal și va pune în curs urmărirea falsificatorilor pentru aceasta crimă. 242 8—3

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor.

Dentistul Munteanu

str. Cîsnădiei Nr. 28
consultații 8—12 2—5

247 1—

Nr. 620/919

Publicațiune.

Comuna Nocrich își arăndează cârciuma comună în 13 Decembrie ora 10 a. m. pe 3 ani în cancelaria comună.

Prețul de strigare 10.000 cor. Vadiu 10%
Condițiunile licitărei se pot vedea în cancelaria comună.

Nocrich, în 30 Noembrie 1919.

250 1—1

Oficiul comunal.

DE INCHIRIAT

4 locale de prăvălii și un local mare de bererie-restaurant, cafenea în casă nouă Sibiu, Piața Iemnelor Nr. 4. Oferte a se adresa la adv. Dr. Nicolae Petra în aceeași clădire.

249 1—1

Orologiu de aur

pentru dame cu lanț de aur (3 briliante) se află ieșin de vânzare în Sibiu strada Reisenfels Nr. 15, Etajul I, ușa stângă înapoi.

248 1—1

Un băiat

cu școală românească se primește ca elev la tipografia „Carpații” a „Gazetei Poporului”, strada Orezului Nr. 41.

Pietri de moară.

Calitatea primă de pietri naturale, în toată mărimea se află la 249 8—8

Adolf Ziegler, măiestru pietrar
Sibiu, strada Sării Nr. 20.

Anunturi

și reclame

se primesc
la administrația
„Gazetei Poporului”

9—10

Cinematograful „Apollo”
în Gesellschaftshaus.

Directoară: d-na Toth. Dă reprezentații zilnic la orele 9 seara. Duminica două reprezentații: una la 7 și cealaltă la orele 9.

Cinematograful orașului Sibiu.

Directoară: d-na H. Scholtess. Dă reprezentații zilnic la orele 9 seara. Duminica două reprezentații una la 7 și cealaltă la 9.